

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 246.571 van 9 januari 2020
in de zaak A. 228.774/XII-8776**

In zake: Henk DE FOUR
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pepijn Geers
 kantoor houdend te 9070 Destelbergen
 Markiesakker 19
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jens Debièvre en Toby De Backer
kantoor houdend te 1000 Brussel
Havenlaan 86c, 113 b
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 augustus 2019, strekt tot de nietigverklaring van “de gunningsbeslissing van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Kanselarij en Bestuur, Vlaams Rampenfonds, dd. 8 juli 2019 (houdende de aanstelling van experts voor het vaststellen van schade aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest - bestek nr. 2019/VRF/01) waarbij de offerte van [Henk De Four] onregelmatig verklaard werd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 245.414 van 12 september 2019 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Het voormelde arrest is op 17 september 2019 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Op 8 november 2019 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan verzoeker de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

Verzoeker heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

3. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

4. Verzoeker heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

5. Het vermoeden van afstand van het geding is te dezen van toepassing.

IV. Kosten

6. De verwerende partij vordert in haar nota een verhoogde rechtsplegingsvergoeding van 2.800 euro.

Gelet op het bepaalde in artikel 67, § 2, laatste lid, van het voornoemde besluit van de Regent van 23 augustus 1948, is er evenwel aanleiding om de rechtsplegingsvergoeding te beperken tot het basisbedrag, zijnde 700 euro.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen januari tweeduizend twintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,

staatsraad,

waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Greta Scheveneels,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Bovin